

Prof. dr hab. Stanisław Wrzosek
Instytut Nauk Prawnych
Katolicki Uniwersytet Lubelski
Jana Pawła II

Recenzja
rozprawy doktorskiej magister Magdaleny Łukawskiej-Malickiej
zatytułowanej
Pozycja prawna Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców.
Studium administracyjnoprawne
(ss. 259)

1. Formalne aspekty recenzji

Recenzja została sporządzona w wykonaniu uchwały nr 17/2021/RD Rady Naukowej Instytutu Nauk Prawnych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach z dnia 10 V 2024 r.

2. Ocena trafności sformułowania tematu i przedmiotu rozprawy

Temat napisanej przez magister Magdalenę Łukawską-Malicką rozprawy doktorskiej pt. *Pozycja prawna Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. Studium administracyjnoprawne* jest sformułowany prawidłowo pod względem poprawności logicznej. Temat jest zgodny z przedmiotem pracy i jej treścią.

Autorka rozprawy podjęła się przedstawienia i analizy zagadnień wymagających ukazania wielu aspektów nie tylko o charakterze administracyjno-prawnym, w tym administracyjnego prawa gospodarczego, ale także kwestii o charakterze ustrojowym. Doktorantka w koncepcji rozprawy wyszła z założenia, że nawet w warunkach gospodarki wolnorynkowej państwo ma obowiązek wspierać przedsiębiorców w ich rozwoju, w tym tworzyć instytucje, do zadań których powinno należeć wspieranie podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w ich kontaktach z organami administracji publicznej. W swoich rozważaniach Autorka poszukuje odpowiedzi na pytanie, czy w istniejącym polskim systemie prawnym instytucja Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców (dalej w tekście także: RMŚP) może stanowić istotny element przyczyniający się do ochrony interesów mikro, małych oraz średnich przedsiębiorców. Pozycja prawna RMŚP analizowana jest w oparciu o stworzone

w ramach Konstytucji Biznesu relacje pomiędzy przedsiębiorcą a organem administracji publicznej.

Reasumując, wybór przedmiotu rozprawy i sformułowanie tematu oceniam pozytywnie oraz uważam, że świadczy on o naukowej dojrzałości Autorki.

3. Ocena sformułowania celu naukowego oraz postawionych problemów badawczych

Autorka w prawidłowy sposób określiła główny cel pracy. Jest nim: analiza pozycji prawnej RMŚP w strukturach organów ochrony prawnej na tle pozycji innych organów o podobnych kompetencjach w tym aparacie oraz przedstawienie kompetencji RMŚP w sferze ochrony praw przedsiębiorców.

W nawiązaniu do postawionego celu badawczego Doktorantka sformułowała cztery szczegółowe hipotezy badawcze: 1) Konstytucja Biznesu wnosi istotne zmiany dla przedsiębiorców w zakresie [ich] relacji z aparatem administracyjnym, nakładając nowe obowiązki na organy administracji [publicznej] i w związku z tym RMŚP ma monitorować, czy zmiany te zostały prawidłowo wdrożone; 2) RMŚP jako nowa [stosunkowo] instytucja nie wzbudza pełnego zaufania wśród małych i średnich przedsiębiorstw, co skutkuje niską liczbą spraw podejmowanych przez RMŚP, a zatem powinien on inicjować działania o charakterze edukacyjnym i informacyjnym; 3) Zwiększenie efektywności działań RMŚP na rzecz sektora MŚP wymaga zorganizowania szerokiego zaplecza terenowego tej instytucji; 4) RMŚP nie może być uznany za klasyczny – w pełni samodzielny – organ ochrony prawnej.

Sformułowane hipotezy badawcze odzwierciedlają przeprowadzone w dysertacji rozważania. Budzą one jednak pewne – związane ze sposobem ich sformułowania – zastrzeżenia. Przede wszystkim należy zauważyć, że Autorka przygotowując pracę związaną tematycznie z dyscypliną nauk prawnych (co prawda mieszczącej się w bardzo szerokiej dziedzinie nauk społecznych) powinna używać pojęć z zakresu języka prawnego, w którym na pewno nie mieści się określenie „aparat administracyjny”, obecnie nawet rzadko używane w języku prawniczym (zob. hipoteza badawcza nr 1). Podobnie, użyte w hipotezie nr 1 określenie „organy administracji” wymaga doprecyzowania poprzez dodanie słowa „publicznej”. Określone wątpliwości budzą także sformułowania znajdujące się w hipotezie badawczej nr 2, a mianowicie o ile stwierdzenie, że RMŚP jest instytucją „nową” pomimo upływu 6 lat jego działania można przyjąć, to zastanowienia wymaga zaprezentowanie poglądu, że nie wzbudza on „pełnego zaufania sektora małych i średnich przedsiębiorstw”. To drugie stwierdzenie wymaga badań przeprowadzonych w oparciu o metody zaczerpnięte z nauk socjologicznych. Mała ilość (wg Doktorantki) spraw podejmowanych przez RMŚP może być przecież

(teoretycznie) odzwierciedleniem prawidłowo działającego systemu oddziaływania państwa na gospodarkę.

Przy tak sformułowanych hipotezach badawczych i celu pracy Autorka postawiła i zweryfikowała w rozprawie następującą główną tezę badawczą: *Rzecznik MŚP to nowoczesny organ ochrony prawnej przedsiębiorców wspierający podmioty gospodarcze w relacjach z organami administracji publicznej o hybrydowym statusie w aparacie państwowym* (s. 7 i n.). Została sformułowana także teza pomocnicza w brzmieniu: *Kompetencje ustawowe Rzecznika MŚP o charakterze interwencyjnym, opiniodawczym, mediacyjnym umożliwiają skuteczną pomoc przedsiębiorcom w sprawach administracyjnych, których stroną są organy administracji rządowej lub samorządowej, bądź inne instytucje państwowe* (s. 8). Prawidłowe przedstawienie we *Wstępie* tezy głównej i pomocniczej oraz szczegółowych hipotez badawczych służących zweryfikowaniu przyjętych tezy, pozwoliło Autorce na sformułowanie zawartych w *Zakończeniu* wniosków *de lege lata* i *de lege ferenda* (s. 233 i n.).

Autorka w swoich rozważaniach oparła się na wystarczającej bazie źródłowej. W rozprawie wykorzystane zostały 182 publikacje, a także teksty internetowe (netografia). Ponadto w rozprawie wykorzystane zostało polskie orzecznictwo (Trybunału Konstytucyjnego, Naczelnego Sądu Administracyjnego, wojewódzkich sądów administracyjnych oraz sądów powszechnych) oraz źródła prawa powszechnie obowiązującego i prawa wewnętrznego, a także dokumenty urzędowe, w tym sprawozdania i projekty ustaw.

4. Ocena przyjętych rozwiązań terminologicznych

Tak, jak to zostało zasygnalizowane w poprzednim punkcie niniejszej recenzji, w pracy znajdują się pewne niedociągnięcia terminologiczne, ale ogólnie należy stwierdzić, że Autorka starała się zachować dbałość o wyjaśnienie przyjmowanych przez nią konwencji terminologicznych używanych w rozprawie. Świadczy to nie tylko o zamiarze Autorki logicznego uporządkowania wywodu, ale również ułatwia czytelnikowi weryfikację prawidłowości i konsekwencji prezentowanych przez Doktorantkę poglądów oraz formułowanych wniosków.

5. Ocena przyjętych metod badawczych

Autorka zastosowała w rozprawie przede wszystkim metodę formalno-dogmatyczną, a posiłkowo wykorzystane zostały również metoda historyczno-prawna i prawno-porównawcza. Autorka we *Wstępie* wskazała również metodę ogólnoteoretyczną (s. 7). Uważam, że zostały zastosowane właściwe metody, które umożliwiły analizę i systematyzację omawianych rozwiązań prawnych.

6. Ocena konstrukcji rozprawy

Rozprawa, oprócz *Wstępu* (zawierającego omówienie tematyki badań, metod badawczych, źródeł, literatury, celu pracy i hipotez badawczych oraz układu pracy, s. 5 – 9); *Zakończenia* (s. 233 – 237) oraz *Bibliografii* (literatura, netografia, akty normatywne, orzecznictwo, „Inne”, s. 238 – 258), *Wykazu tabel* (s. 259) oraz *Wykazu skrótów* (s. 4) obejmuje pięć rozdziałów podzielonych na podrozdziały i mniejsze jednostki redakcyjne (s. 10 – 232).

Konstrukcja rozprawy jest prawidłowa w odniesieniu do podjętego tematu rozważań i zakresu poruszanych problemów. Praca jest dobrze przemyślana z punktu widzenia zawarcia w niej najważniejszych kwestii związanych z omawianą tematyką. Autorka przyjęła założenie prowadzenia wyводу naukowego od zagadnień natury ogólnej do kwestii szczegółowych.

Należy stwierdzić, że konstrukcja rozprawy odzwierciedla podjęty temat rozważań i zakres poruszanych problemów. Zaletą przyjętego układu jest przyjęcie założenia rozpoczęcia prowadzenia wyводу naukowego od wprowadzających zagadnień związanych z pojęciem administracji publicznej i genezy instytucji RMŚP.

Rozdział 1 został poświęcony przedstawieniu pozycji ustrojowej RMŚP. W rozdziale tym omówione zostało także pojęcie administracji publicznej, co posłużyło do przedstawienia relacji omawianego Rzecznika do organów tej administracji. W rozdziale omówiono także istotę organów ochrony prawnej i ich katalog. W rozdziale II *Geneza i ewolucja Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Polsce* rozważania zostały zapoczątkowane od przedstawienia genezy instytucji ombudsmana. Następnie Autorka omówiła pakiet ustaw określanych w literaturze jako „Konstytucja Biznesu” doszukując się w nich przesłanki utworzenia instytucji RMŚP. Wskazane zostały uregulowania związane z ochroną praw przedsiębiorców, którą to ochroną zajmuje się między innymi RMŚP. Rozdział III *Warunki organizacyjne oraz zasady i granice działania Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców* odnosi się do problematyki dotyczącej trybu powoływania i odwoływania RMŚP. Ponadto przeanalizowana została struktura aparatu wykonawczego Rzecznika. Szczególna uwaga została poświęcona organom doradczym RMŚP. Rozdział IV *Kompetencje Rzecznika Małych*

i Średnich Przedsiębiorców oraz rezultaty jego działań ma kluczowe znaczenie dla rozważań podjętych w ramach rozprawy. Doktorantka przede wszystkim zwróciła uwagę na udział Rzecznika w postępowaniach administracyjnych i sądowno-administracyjnych. W rozdziale tym przeanalizowane zostały prawne formy działania RMŚP. Rozdział V *Rezultaty działań Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców (Analiza Sprawozdań z działalności Rzecznika MŚP)* jest prezentacją następujących działań RMŚP: opiniowanie aktów prawnych, sporządzanie objaśnień prawnych i wnioskowanie do właściwych organów o podjęcie inicjatywy ustawodawczej. W rozdziale tym Doktorantka zamieściła także wykazy spraw prowadzonych przez biura terenowe RMŚP. Brakuje jednak szerszego podjęcia kwestii organizacji wskazanych biur terenowych i ich powiązania z RMŚP. Sugeruję, aby tę kwestię podjąć podczas dyskusji w ramach obrony recenzowanej rozprawy doktorskiej. Uzupełnieniem treści rozdziału jest przedstawienie inicjatyw Rzecznika związanych ze sformułowaniem najważniejszych postulatów mających na celu ochronę interesów przedsiębiorców („Dziesiątka RMŚP” i „Piątka RMŚP”).

Praca kończy się podsumowaniem zatytułowanym *Zakończenie*. Istotnym uzupełnieniem rozprawy jest wykaz źródeł, zatytułowany *Bibliografia*.

7. Uwagi dotyczące treści rozprawy

- 1) Recenzowana rozprawa świadczy o erudycji Autorki, jej dociekliwości w analizowaniu materiałów źródłowych, a także systemowym spojrzeniu na analizowane zagadnienie. Niestety holistyczne podejście do zagadnienia spowodowało podejmowanie przez Doktorantkę ubocznych wątków o charakterze pozaprawnym, które zakłócają analizę prawnych zagadnień związanych z dyscypliną nauk prawnych, przykładem są fragmenty, w których podawane są nazwiska osób związanych z pełnieniem różnych funkcji w omawianej w rozprawie instytucji. Przykładowo, na s. 132 – 140 znajduje się obszerna tabela, w której podane są imiona i nazwiska oraz afiliacja członków Rady Naukowej RMŚP. Podobnie niepotrzebne jest podawanie imienia i nazwiska adresatów, do których kierowane były wnioski o objaśnienia prawne. Wskazane dane personalne nic nie wnoszą do prowadzonych rozważań nad omawianą instytucją prawną, a ewentualne ich podanie miałyby jakieś uzasadnienie, gdyby znajdowały się w załączniku do rozprawy ilustrującym omawiane w tekście głównym zagadnienia. Załącznik taki – oczywiście – również wnosiłby nowych treści, a byłby jedynie dodatkiem być może ilustrującym wywód Autorki.

- 2) Niewątpliwą zaletą rozprawy jest udana próba przedstawienia koncepcji RMŚP jako w pełni samodzielnego organu ochrony prawnej. Powyższe ujęcie pozwoliło Doktorantce na poprawne i – jak to zostało zaznaczone w poprzednim punkcie holistyczne – ujęcie analizowanej problematyki.
- 3) Na aprobatę zasługuje nawiązanie przy określaniu pozycji prawnej RMŚP do genezy instytucji ombudsmana. Autorka sięga w tym zakresie do literatury przedmiotu i stara się w kompleksowy sposób przedstawić kształtowanie instytucji organu państwowego, którego misją jest interweniowanie w sprawach naruszania praw i wolności jednostki.
- 4) Rozważania związane z rolą ombudsmana w państwie pozwoliły Doktorantce na wyprowadzenie generalnego wniosku, że organ ten powinien mieć prawnie zagwarantowaną niezależność, ale faktycznie w praktyce to teoretyczne założenie jest trudne do pełnej realizacji. Należy z całą stanowczością podkreślić, że wskazane założenie pozwoliło Doktorantce na właściwe osadzenie rozważań związanych z funkcjonowaniem RMŚP w istniejącej w Rzeczypospolitej Polskiej prawno-ustrojowej rzeczywistości na styku administracji publicznej z uczestnikami procesów gospodarczych, w szczególności zaliczanych do mikro, małych oraz średnich przedsiębiorców.
- 5) We wskazanych rozważaniach niepotrzebne są jednak akcenty polityczne, które w rozprawie, pisanej co prawda w dziedzinie nauk społecznych, ale w zakresie nauk prawnych, nie mają swojego uzasadnienia. Przykładem jest wskazywanie na podstawie literatury popularno-naukowej (sic!), że w Polsce jedna z osób pełniących funkcję Rzecznika Praw Obywatelskich *okazała się osobą niezależną i umiejętnie wykorzystującą nadane kompetencje* (s.61).
- 6) Doktorantce nie udało się uniknąć w rozprawie potknięć, których ewentualne skorygowanie wpłynęłoby niewątpliwie na podniesienie poziomu merytorycznego recenzowanej dysertacji. Przykładowo można wskazać na następujące kwestie budzące wątpliwości, a które nie powinny znaleźć się w pracy związanej z naukami prawnymi:
 - a) przeciwstawienie sobie pojęć: *organy administracji publicznej i organy administracji samorządowej* (s. 5);
 - b) przypisanie kompetencji w rozumieniu prawnym całej administracji ujętej jako jeden system, podczas gdy kompetencja w sensie prawnym, czyli uprawnienie a zarazem obowiązek, jest przypisywane przez prawo określönemu organowi (s. 11);
 - c) Sejmowi bezpośrednio podporządkowana jest Państwowa Inspekcja Pracy, a nie organy Państwowej Inspekcji Pracy (s.15);

- d) administracja Unii Europejskiej została błędnie zaliczona do administracji międzynarodowej, a ze względu na charakter tego związku państw można najwyżej pisać o jego administracji jako o administracji ponadnarodowej (s. 16);
- e) Lorenz von Stein został określony jako *L. von Steina* (s. 18) – można przyjąć, że jest to błąd literowy;
- f) szkoda, że Doktorantka przedstawiając podstawowe pojęcia z zakresu nauki prawa administracyjnego nie wykorzystwała znaczących opracowań (przede wszystkim podręczników) w tym zakresie, a oparła się jedynie na wydawnictwach o charakterze encyklopedycznym, np. omawiając na s. 31 bardzo ogólnikowo pojęcia decentralizacji oraz dekoncentracji;
- g) niektóre określenia wymagają doprecyzowania, np. użycie w tytule podpunktu 1.3.2. (s. 42) określenia „architektura aparatu administracji publicznej” sugeruje, że w tej jednostce tekstu Doktoranta nawiąże do jej tytułu, ale tekście podpunktu (składającym się jedynie z 1 akapitu mającego 12 wierszy) nie ma choćby krótkiego wskazania, co Doktorantka rozumie pod pojęciem „architektury aparatu administracji publicznej”; sądzę, że ta kwestia może być przyczynkiem do dyskusji w ramach obrony niniejszej rozprawy doktorskiej;
- h) podobnie doprecyzowania wymaga określenie „przedsiębiorczyni” użyte na s. 155, gdyż w języku prawnym nie ma definicji takiego określenia w przeciwieństwie do wielu definicji pojęcia „przedsiębiorca”;
- i) brak sięgnięcia przy przedstawianiu podstawowych pojęć do klasycznej literatury z zakresu nauki prawa administracyjnego skutkuje także ogólnikowością (zbyt dużą jak na rozprawę doktorską) niektórych stwierdzeń, czego przykładem jest krótki wywód dotyczący ingerencji państwa poprzez administrację w sferę gospodarczą i jako podstawę podanie źródła, które nie jest możliwe do zweryfikowania (s. 37 i 38 oraz przypis nr 116);
- j) recenzowana praca charakteryzuje się bardzo licznymi i rozbudowanymi tabelami, które faktycznie zajmując bardzo dużo stron (tekstu głównego rozprawy) niewiele wnoszą do prowadzonych rozważań, tym bardziej, że nie są w zasadzie – oprócz paru zdań wprowadzających, a czasami podsumowujących – komentowane przez Doktorantkę; tabele te powinny znaleźć się w załącznikach do głównego tekstu rozprawy (co oczywiście w sposób znaczący zredukowałoby tekst główny); przykładowo można wskazać następujące tabele, które powinny być zamieszczone w załącznikach: *Tabela 7: Podmioty wchodzące w skład Rady Konsultacyjnej [RMŚP]*

(s.124 i n.); *Tabela 8: Skład Rady Naukowej [RMŚP] na dzień 15 lipca 2023 r.* (s. 132 i n.); *Tabela 11: Projekty ustaw zaopiniowane przez Rzecznika MŚP na przestrzeni 5 lat* (s. 169 i n. – 12 stron{sic!}); *Tabela 10: Opinia projektów uchwał rad gminnych i miejskich* (s. 187 i n. – 10 stron) i inne tabele;

- k) w *Bibliografii* nie została wyodrębniona część zawierająca akty prawa wewnętrznego, np. uchwały Rady Ministrów czy zarządzenia RMŚP, gdyż zostały one wykazane w części zatytułowanej *Inne*, razem z różnego rodzaju sprawozdaniami czy projektami aktów normatywnych, a przecież ich ranga w systemie źródeł prawa – chociaż oczywiście niższa niż w przypadku aktów prawa powszechnie obowiązującego – wymaga odzwierciedlenia w sposób wyraźny w wykazie materiałów źródłowych rozprawy związanej z naukami prawnymi, tak jak to jest przyjęte w pracach w tej dyscyplinie naukowej.
- 7) Istotnym mankamentem rozprawy jest duża ilość błędów o charakterze redakcyjnym, a w szczególności nieprawidłowości w dokumentowaniu powoływania się na publikacje naukowe:
- a) na s. 14 znajduje się akapit, w którym Doktorantka przedstawia określenie administracji publicznej jako systemu (w rozumieniu teorii organizacji i zarządzania oraz nauki administracji), a określenie to jest zaczerpnięte z publikacji naukowej (S. Wrzosek, *System: administracja publiczna. Systemowe determinanty nauki administracji*, Lublin 2008, s. 17) bez podania źródła, co stanowi ewidentne naruszenie praw autorskich; kwestię tę pozostawiam do rozważenia przez komisję powołaną w związku z obroną pracy doktorskiej p. mgr Magdaleny Łukawskiej-Malickiej;
 - b) w rozprawie znajdują się przypisy, które nie odsyłają do właściwych źródeł (publikacji), np. przypisy nr 20 i 21 na s. 14;
 - c) przykładem niewłaściwie sporządzonego przypisu jest również przypis nr 22 na s. 14, który nie ma żadnej treści lub przypis nr 116 na s. 38, z którego nie można dowiedzieć się, jakie jest źródło podanej w rozprawie informacji;
 - d) na s. 40 – 41 podane jest stosowane w prawie gospodarczym rozróżnienie na trzy koncepcje regulacyjnego oddziaływania państwa na gospodarkę, ale brak jest podania źródła na którym Doktorantka oparła się wymieniając wspomniane koncepcje;

- e) błędnie użyte są skróty tytułów publikacji wykazanych we wcześniejszych przypisach, gdyż łącznie stosowane są skrót tytułu publikacji i skrót op. cit, podczas gdy – zgodnie z zasadami redagowania prac naukowych – wykluczają się one wzajemnie przy podawaniu danej publikacji, np. przypisy nr 195 (s. 61), 282 (s. 85), 259 (s. 112), 466 (s. 162) i in.;
- f) błędnie stosowany jest skrót Ibidem, gdyż:
 - i) Doktorantka stosuje go przy odsyłaniu do aktów normatywnych, np. przypisy nr 170 i 171 (przypis ten w ogóle nie jest dokończony) na s. 53, 311 i 312 na s. 95,
 - ii) przy odsyłaniu do publikacji przy skrócie Ibidem brakuje podania numeru strony w publikacji, do której odnosi się użyty skrót, np. przypisy nr 121 na s. 38 lub 127 na s. 40;
- g) w rozprawie znajdują się przypisy, w których przy odwołaniu się do publikacji brakuje numeru strony, np. przypis nr 344 na s. 107.

8. Ocena źródeł wykorzystanych w rozprawie

Autorka w odpowiednim stopniu wykorzystwała literaturę z zakresu dyscypliny nauk prawnych, przede wszystkim subdyscypliny nauki prawa administracyjnego, w tym administracyjnego prawa gospodarczego.

Jak to już zostało wskazane, w pkt. 3 niniejszej recenzji, oprócz źródeł prawa, w rozprawie wykorzystane zostały 182 publikacje. W dysertacji Autorka wykorzystwała orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego oraz sądów powszechnych i sądów administracyjnych.

10. Ocena końcowa rozprawy

Recenzowana rozprawa doktorska może być podstawą do uzyskania stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk społecznych w ramach dyscypliny naukowej nauki prawne.

Rozprawa doktorska napisana przez magister Magdalenę Łukawską-Malicką stanowi dojrzałe dzieło naukowe. Autorka wybrała interesujący, nie tylko z punktu widzenia teoretyczno-prawnego, ale również pod względem aktualnych potrzeb praktyki, przedmiot badań naukowych. Należy stwierdzić, że pod względem merytorycznym Autorka zrealizowała postawiony cel naukowy.

Reasumując, pod względem merytorycznym i formalnym recenzowaną rozprawę oceniam pozytywnie, z zastrzeżeniem przedstawionym w pkt. 7.7.a. niniejszej recenzji.

11. Wniosek końcowy

Stwierdzam, że rozprawa doktorska przygotowana przez magister Magdalenę Łukawską-Malicką pt. *Pozycja prawna Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców. Studium administracyjnoprawne* spełnia warunki określone w art. 13 ust. 1 ustawy z 14 III 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule naukowym w zakresie sztuki (t. j. Dz. U. 2017, poz. 1789). Recenzowana rozprawa doktorska stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego oraz świadczy o ogólnej wiedzy teoretycznej Doktorantki w zakresie nauk prawnych i dowodzi jej umiejętności analizy praktyki stosowania prawa.

Oceniając pozytywnie recenzowaną rozprawę wnoszę do Wysokiej Rady Naukowej Instytutu Nauk Prawnych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach o kontynuację dalszego postępowania w sprawie nadania stopnia doktora nauk prawnych magister Magdalenie Łukawskiej-Malickiej.